

NAPAKE MOJIH BLIŽNJIH

*Kako gledam na napake
svojega moža, svoje žene,
svojega očeta, matere in svojih otrok?
Na napake svojega kolega, sodelavca,
sošolca ali soseda?
Da ne bo nesporazuma.
Ne gre za napake ljudi, ki jih ne poznam,
za napake, ki mi ne gredo do živega,
ki me ne prizadenejo in ne bolijo.
Marveč za napake in slabosti ljudi,
ki so mi zelo blizu,
ki mislim, da jih imam rad,
s katerimi dan za dnem živim in delam.*

*Če vedno le prežim na napake teh ljudi,
če se z njimi spopadam in jih kritiziram,
potem je čas, da pogledam v svoje srce.
Tedaj je ljubezen v njem usahnila.
Nikakor mi ni treba postati slep za napake
drugih.*

*Toda če resnično ljubim drugega,
ne bom videl toliko napak in slabosti.
Phil Bosmans
Ne pozabi na veselje*

*Blagor človeku,
ki s svojimi usti ne greši,
ki zaradi grehov ni potrft
Blagor človeku, ki mu duša
ničesar ne očita
in ni izgubil upanja
Sir, 14,1-2*

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema:** Medsebojni odnosi in moč ksanja
- Utrinek: Spreminjati svet s spreminjanjem sebe
- Medsebojni odnosi: Sprejemanje soljudi
- Odmev s Srčkove poti
- Delavnica o razvezanih na Dnevu karitativnih dejavnosti
- Koledar prireditev v oktobru in novembru
- Oglasi, obvestila

Uvod

Zopet je pred nami novo šolsko leto, že tretje po vrsti. Če se ozrem nazaj na doslej storjene korake, se mi zdi, da sta bili to izjemno plodni leti, da je skupina zaživela in da imamo tudi za naprej postavljene jasne usmeritve, še zlasti po zaslugi posveta o razvezanih, ki smo ga uspešno izpeljali v maju 2005.

Tudi glasilo daje pečat našemu delovanju in lepo bi bilo, ko bi ga lahko obogatili. Letos bo v glasilu vključena nova rubrika o medsebojnih odnosih predvsem z namenom spregovoriti o najpogostejših dilemah, problemih ali stiskah razvezanih in ponovno vas toplo vabim k sodelovanju. Glasilo lahko obogatimo le s pomočjo vas bralcev, zato ste vsi prav lepo povabljeni k sodelovanju. Prav tako ste k sodelovanju toplo povabljeni vsi, ki imate izkušnje z oblikovanjem teksta za tisk in bi vas sodelovanje pri soustvarjanju glasila zanimalo. V novem obdobju vam želim obilo ustvarjalnosti, osebnega zadovoljstva in notranjega miru

Helena

Trije preprosti Božji zakoni vplivajo na vse naše odnose in življenje:

1) V življenju nam bo šlo dobro na vseh tistih področjih, kjer smo spoštovali starše; v življenju se nam bo ustavilo na vseh tistih področjih, kjer staršev nismo spoštovali.

2) Škodo bomo utrpeli na vseh istih področjih, na katerih smo druge obsojali.

3) Zagotovo bomo želi, kar smo posejali, razen če... **se kesamo.**

Ti zakoni so najmogočnejši ključi, ki jih je Bog razodel svojemu ljudstvu za ozdravljenje medsebojnih odnosov. Ti trije zakoni so temelj reševanje težav v vseh odnosih.

Večina ljudi, ki vstopamo v različna razmerja, se skoraj ne zaveda tega, kaj prinašajo s seboj v srcu, ali kakšno moč imajo nezavedne sile, da vplivajo, usmerjajo ali nadzorujejo zaznavanja, odnose in vedenjske vzorce.

Žel se mnogokrat zgodi, da se tedaj, ko se v zblíževanju ali skupnem življenju začnemo tesneje spoznavati in se zelo resno začne postopek mletja in loščjenja, umaknemo bolečini, okoli sebe zgradimo obrambne zidove, da bi skrili svojo ranljivost.

Bog pa na zemlji in v nebesih pošilja služabnike, da bi nas prepričali, naj ne delamo hudega in se ne zapiramo v zlo (obsodbe, zamere, sovraštvo); če pa že storimo kaj slabega, že spet požene nebеса in cel svet, da bi nas pripravil k obžalovanju in kesanju, da bi tako za nas v svojem Sinu Jezusu Kristusu na križu požel zlo!

Oče, ki je že ob temeljnem načrtu stvarstva vedel, kaj bo človek naredil, je zaradi tega sklenil, da bo Jezus požel zlo, ki si ga zaslužimo mi.

Seme zla, ki ga posejemo, je morda majhno - jeza, nesprijemanje kakšnega družinskega člana - potem pa pozabljeno. Kolikor dlje ostane neodkrito in zanemarjeno, toliko bolj se razraste. Posejemo ping-pong žogico, žanjemo pa ogromno kroglo za balinanje!

Kristusova milost na križu nas osvobaja. Legalna terjatev zakona setve in žetve je bila v celoti boleče izpolnjena na Jezusovem telesu, v bolečinah srca, duše in duha našega Gospoda Jezusa na križu!

Kljub temu pa sadovi Jezusovega križa za nas niso avtomatični. Če se ne pokesamo in ne priznamo svojega greha, bomo v polnosti poželi posledice greha navkljub milosti.

Samo en odgovor obstaja za kateri koli vitalni odnos: ločujoči zid zamenjati za Kristusov križ. *Prenehati zahtevati, naj se drugi spremenijo.*

Vsak dan umirati samemu sebi in vedno znova spraševati in prositi Gospoda, naj nam razodene: »Kaj je tisto v meni, kar prispeva k težavam ali polomiji mojega odnosa?« »Gospod, zakaj moj/a sogovornik/ica ne postaja boljši že samo s tem, da živi z menoj? Kaj je v meni, kar mora umreti?« »Daj, da umrem.« Priznati moram: »Gospod, Janeza ne znam ljubiti, toda Ti ga moreš ljubiti. Daj mi Tvojo ljubezen, s katero ga bom lahko ljubila.« »Ne morem odpuščati, toda Ti moreš. Naj se po meni izrazi Tvoje odpuščanje.«

Gospoda je treba prositi, da nas usposobi za sočutno poistovetenje s prizadetostjo in strahovi bližnjega, ter nam da modrost, da bomo ob tem znali služiti. To pomeni izbrati ranljivost in zaupati Bogu, da nas bo branil in varoval.

Ali dovolimo Jezusu, da plača polni zahtevki in nas tako osvobodi, ali pa žanjemo - običajno po najbližjih.

Ko človek sprejme Jezusa Kristusa kot svojega Gospoda in Odrešenika, zadamo sistemu delovanja zagrenjenosti smrtni udarec. Pazite tudi na to, kaj je sv. Pavel napisal *kristjanom*, ko je ukazal: »Pazite, da ne bo pognala nobena grenka korenina ...« (Heb 12, 15). Preden človek sprejme Jezusa za svojega Gospoda in Odrešenika, mu kesanje pomaga, da seže do korenin zagrenjenosti, tako da je trenutek spreobrnjenja tudi trenutek njegove osvoboditve. Največkrat pa ogromne razpredene podzemne korenine ter njihovi poganjki ostanejo nedotaknjeni, dokler ne ubogamo sv. Pavla in se »lotimo« teh korenin.

Utrinek: Spreminjati svet s spreminjanjem sebe

Zgodba iz knjižice Anthonya de Mella: Ptičja pesem

Sufi Bajazit pripoveduje o sebi: »Ko sem bil mlad, sem bil pravi revolucionar in k Bogu sem molil takole: »Gospod, daj mi moči, da bom spremenil svet.«

Ko sem se približal srednjim letom in spoznal, da je minilo že pol mojega življenja, ne da bi bil spremenil eno samo dušo, sem začel moliti drugače: »Gospod, daj mi milost, da bom spremenil vse tiste, ki mi pridejo na pot: le svojo družino in prijatelje in dovolj mi bo.«

Zdaj, ko sem star človek in so mi dnevi šteti, sem začel spoznavati, kako neumen sem bil. Zdaj je moja edina molitev: »Gospod, daj mi milost, da bom spremenil samega sebe.« Če bi prosil za to že od vsega začetka, ne bi bil zapravil svojega življenja.«

Vsakdo bi hotel spreminjati človeštvo. Komaj kdo pa pomisli na to, da bi spremenil samega sebe

MEDSEBOJNI ODNOSI:

SPREJEMANJE SOLJUDI

Helena Reščič

Pri drugih ljudeh nas nemalokrat najbolj moti to, česar ne moremo sprejemati pri sebi. Kadar skušamo ljudi prisiliti, da bi bili taki, kot si želimo mi, privrejo na dan obrambna, trmasta in škodoželjna čustva. Svobodno izbiro damo bližnjim tedaj, ko jim dovolimo, da se spremembam uprejo. Dokler ne sprejmemo nekoga brezpogojno, bomo nenehno gledali skozi predsodke, kakšni naj bi naši bližnji bili ali morali biti. S tem nujno izzovemo napetost, upor in prekinitev komunikacije.

Zato je nujno potrebno dovoliti ljudem, da so to, kar so in ne tisto kar bi po našem mnenju morali biti oz. bi lahko bili, če bi upoštevali naše nasvete. Ko sprejemamo bližnje take kot so, potrjujemo njihovo vrednost, jim pomagamo pri izboljšanju samopodobe, s tem pa si tudi posledično pridobimo njihovo simpatijo in zaupanje. Prav zaupanje pa je največkrat tista ovira, ki zlasti ljudem, ki so doživeli zlorabo zaupanja, onemogoča navezavo pristnih odnosov s soljudmi. Dolga je pot, da zopet lahko tvegamo in skušamo zaupati v človeško notranjo dobroto, vendar je pri navezavi pristnih odnosov s soljudmi nujna. Le v kakovostnih razmerjih se lahko počutimo izpolnjene in le tedaj smo sposobni brezpogojno sprejemati svoje bližnje

ROMANJE PO »SRČKOVI POTI« -

PO EVROPSKI PEŠPOTI OD IŠKE DO SNEŽNIKA (30.7. - 2.8. 2005)

Prispevek pripravila: Marjanca Kos

Člane skupine Srce poleg podobnih življenjskih izkušenj povezuje tudi ljubezen do narave in potepanja po njej. Letos spomladi je padla ideja, da bi se podali na malo daljše romanje - na štiridnevno potepanje po evropski pešpoti E6. Izbrali smo si del poti, ki povezuje tri bisere narave: Iško s svojo bistro vodo, Bloško planoto s svojimi zanimivimi barji ter Snežnik s svojimi obsežnimi gozdovi. Želeli smo, da popotovanje ne bi bilo le hoja, pač pa da na njem doživljamo tudi bližino Boga - da ga obogatimo z molitvijo. Prebiranjem Božje besede in duhovno pesmijo.

Ideja je pričela postajati resničnost v predzadnjem dnevu julija, ko sva po rahlih dvomih glede udeležencev in glede vremena, pot pričela dva člana skupine, Marjana in Tomaž. Ta dan so se napovedovale temperature do 38 stopinj. V začetku poti je sveža bistra voda Iške je blažila vročino, ko pa se je pot strmo vzpela proti Mačkovcu, je pot kar lil s čela. Rdeče - rumena markacija naju je vodila mimo vasi Krvava peč do Predgozda, kjer sva imela rezervirano prenočišče. Ob vstopu v vas naju je pričakal spuščen lajajoč pes. K sreči sva imela s seboj petarde, ki so se izkazale kot učinkovit pripomoček za takšne primere. Prenočišče v bivaku ni bilo ravno urejeno, a je bilo zato brezplačno. Še večerna molitev pod zvezdnim nebom, ob oglašanju murnov in soju svečk in premagala naju je utrujenost.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

Naslednji dan sva krenila proti Blokam. V umirjenem oblačnem nedeljskem dopoldnevu sva hodila po umirjeni hriboviti pokrajini, deloma porasli s travniki, deloma z gozdovi. Pokrajina se je korak za korakom spreminjala in znašla sva se na Bloški planoti. Tukaj se je bilo treba že bolj potruditi, da sva lahko sledila markacijam, ki so se izgubljele po obsežnih travnikih in barjih. Sredi dneva so se oblaki dvignili in sonce je posijalo ravno takrat, ko sva prispela do Bloškega jezera. Plavanje v njem nama je zelo prijalo. Prav tako je prijalo pravo nedeljsko kosilo pri dobrih ljudeh v bližini Nove vasi. Podala sva se na pot proti Staremu trgu pri Ložu. Zaklepetala sva se in naenkrat družno ugotovila, da markacij že lep čas nisva videla. »Vse poti vodijo v Rim«, sva si rekla in nadaljevala pot v smeri po lastnem občutku. Zanašala sva se na angele, katerim sva se obrnila po pomoč. Prošnjice so bile uslišane - dosegla sva Stari trg. Odprl se nama je pogled na naš končni cilj Snežnik, ki je bi videti po dveh dneh hoje še kar nedosegljivo daleč. Prenočišče v gostilni je bilo pravo razkošje.

Naslednje jutro se je naša ekipa okrepila s svežimi močmi. Pridružile so se nama Vilma, Božena in Bernarda. Sedaj je nastopil čas, da pričnemo uporabljati pesmarico, ki smo jo pripravili za to romanje. »Mi hodimo v luči Boga...« se je slišalo, ko smo v sončnem dopoldnevu stopali ob poljih cvetočih sončnic, po travnikih, po katerih so se pasli konji, mimo Božjih znamenj, kapelic in cerkvic, kjer nas je vodila naša pot.

V vedrem razpoloženju smo dospeli do gradu Snežnik. Grad in muzejske zbirke so bili žal zaprti. Krajši počitek in klepet, nato pa spet pot pod noge. Za gradom se je bilo treba povzpeti visoko v hrib in pričela se je hoja po gozdu. In to Gozdu z veliko začetnico. Gozdovi, ki pokrivajo snežniško pogorje so namreč eden najboljsežnejših strnjenih sestojev gozda daleč naokoli. Markacije so se izgubljele v goščavi - ugotavljali smo, da tod že dolgo ni nihče hodil. Po postanku za malico in prebiranje Svetega pisma smo se odločili, da bomo nekaj časa hodili v tišini, vsak v stiku s seboj, z naravo in Bogom. Domenili smo se, da prekinemo tišino le, če kdo kaj potrebuje ali odkrije kaj res zanimivega. Ni bilo treba dolgo čakati, po četrth ure se je že zaslišalo: »Prekinjam tišino. Tukaj v blatu je odtis prednje šape medveda.« Nekaj metrov naprej smo našli stopinjo zadnje šape. Sploh ni bila majhna. V zraku je bilo čutiti adrenalin. Pomirila nas je skupna molitev rožnega venca. Zanašali smo se tudi na to, da bo naše udarjanje s pohodnimi palicami odgnalo kosmatince, ki bi nam utegnili prečkati pot. Ko se je bližal večer in smo bili že utrujeni, se je malce zapletlo. Po načrtih bi že morali prispeti do Mašuna, kjer smo imeli prenočišče, naša pot pa se je vse bolj izgubljala v goščavi. Za povrhu se vse skupaj prav nič ni skladalo z našim zemljevidom. To je bila vaja v naši vztrajnosti, strpnosti in zaupanju, ki smo jo uspešno opravili. V prijetnem gostišču v Mašunu so odlično poskrbeli za nas, utrujene in lačne popotnike. Da bi bila naša družba popolnejša, se nam je pridružila še ena članica skupine Srce, Maja.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

V našem zadnjem jutru na poti nam je bilo vreme kot ves čas do sedaj naklonjeno. Pot je vodila navkreber, a smo jo kljub žuljem, nastalim po večdnevni hoji, uspešno premagovali. Gozd se je spremenil, drevesa so postajala vedno nižja in postopoma smo prešli v pas ruševja na pobočjih Snežnika. Kakor smo se mi približevali vrhu, tako so se nam približevali črni oblaki. Ravno ko smo vstopili v kočo, so spustili svojo vsebino. Preplavljalo nas je zmagošlavje ob osvojitvi končne točke naše poti.

Lepo je bilo z vrha gledati na prehojeno pot in se utrjevati v prepričanju, kako daleč lahko človek pride z majhnimi premišljenimi koraki v pravo smer, oprt na Božjo roko. V dežju smo se spustili do Sviščakov in se odpeljali domov.

Veseli smo, da je ideja, ki se je plašno porodila med nami, postala resničnost. Uspelo nam je premagati razdalje. Naporov skorajda nismo čutili, pač pa smo na poti uživali. Ne samo v čudoviti naravi, kakršno lahko najdeš le pri nas, pač pa tudi v medsebojnih pogovorih, v prijetnem prijateljskem vzdušju, v prepevanju in skupni molitvi, ko se globina dotakne globine. Bogu smo hvaležni za njegov blagoslov, saj smo ves čas romanja čutili njegovo spremstvo.

Želimo, da bi romanje po koščku evropske pešpoti postalo tradicionalno in že razmišljamo o tem, kam bi se podali prihodnje leto. Vabimo vas, da se nam v prvih avgustovskih dneh leta 2006 pridružite.

Marjana, Bernarda, Božena, Vilma in Tomaž

ODMEV: Predstavitev skupine SRCE na Dnevu karitativnih dejavnosti

Zapisala: Vilma Moderc

V soboto, 24. septembra 2005, je v prostorih Škofijske klasične gimnazije potekal Dan karitativnih dejavnosti, ki je bil namenjen obrobim in oddaljenim. Uvodnemu besednemu bogoslužju so sledile delavnice, na katerih se je predstavila tudi skupina SRCE.

Helena Reščič je predstavila razvoj od ideje do sedanje oblike delovanja. Vilma Moderc je opisala svojo izkušnjo biti razvezana mama in povedala, kaj ji je pomagalo pri preseganju stiske. Tomaž Zupanc je nanizal nekaj tem, ki smo jih do sedaj obravnavali na mesečnih srečanjih skupine razporočeni in se dotaknil razširjenega programa, ki vključuje duhovne vaje, delavnice za razporočene in njihove otroke, mesečne izlete v naravo, izdajo glasila, ipd.

Delavnice se je udeležilo 20 ljudi. Udeleženci Dneva karitativnih dejavnosti so bili aktivisti Karitasa. Naše delavnice so se udeležili predvsem tisti aktivisti, ki so imeli za seboj izkušnjo razpadlega zakona, se je to zgodilo komu od svojcev ali so se s to izkušnjo soočili v svojem okolju. Enotni so bili, da se o razvezanih v Cerkvi vse premalo govori in da bi bilo prav našo dejavnost razširiti tudi na dekanijsko raven. Želeli so izvedeti predvsem to, kako ravnati, kadar se srečajo s kom, ki se je znašel v izjemno težki situaciji zaradi razveze. Delavnica je bila pri udeležencih izjemno tople sprejeta, po našem mnenju pa je tudi dosegla svoj namen: čim širšemu krogu ljudi predstaviti problematiko razvezanih in jih opozoriti na tiste najbolj boleče točke, s katerimi se razvezani srečujemo.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

Koledar prireditev v oktobru in novembru

- ❖ V soboto, **01. Oktobra 2005** se bomo podali na naš prvi jesenski planinski izlet v tem šolskem letu. Odpravili se bomo na Nanos, dobimo pa se ob **8h zjutraj pri sv. Jožefu**. Vabljeni prav vsi; ker je možen prav do kočje dostop z avtomobilom, ste vabljeni, da se pridružite tudi tisti, ki vam kakršnekoli ovire ne dopuščajo daljšega pešačenja. V Ljubljano se bomo predvidoma vrnili okrog 16.ure. Zaradi organizacije prevoza je potrebna predhodna prijava na tel.: 041 664 842 (Helena) ali po el. pošti: helena.rescic@kks-kamik.si
- ❖ Duhovne vaje za razvezane bodo 11. - 13. 11. 2005 v Mali loki pri Domžalah, vodi p. Viljem Lovše. Prijavite se po tel.: 041 664 842 (Helena) ali po el. pošti: helena.rescic@kks-kamik.si
- ❖ Dne **26. 11. 2005** bo organizirana delavnica za starše in otroke z naslovom: **Skupaj prižgimo luč**, ki jo bodo vodile s. Martina Radež, s. Judita Mihelčič in Vilma Moderc. Prijavite se pri Vilmi Moderc (tel.: 031 321 652 ali elektronski naslov: vilma.moderc@guest.arnes.si)
- ❖ Seminar Osebni dnevnik (opis Osebnega dnevnika) pomaga ozavestiti in povezati življenjske izkušnje in vstopati v globino. Udeleženci se naučijo uporabljati metodo zapisovanja in svoj dnevnik uporabljati za osebno rast. Vodi: mag. Silvo Šinkovec; Prijave: Erika Ašič, 01/43-83-983, revija.vzgoja@rkc.si
Kotizacija: 18.000,00 SIT. Vse izvedbe so v Ljubljani. 1. izvedba: 1. del: 7. - 9. 10. 2005
2. del: 11. - 13. 11. 2005. Prijave: do 4. 10. 2005
- ❖ Dan osebnega dnevnika: Namenjen je vsem, ki so že bili na 1. in 2. delu seminarja Osebni dnevnik. Vodi: mag. Silvo Šinkovec s sodelavci Prijave: Erika Ašič, 01/43-83-983, revija.vzgoja@rkc.si
Kotizacija: 3.300,00 SIT Izvedbe: Ljubljana; 1. 29. 10. 2005, prijave: do 24. 10. 2005
2. 13. 5. 2006, prijave: do 4. 5. 2006

Oglasi, obvestila

- Naslednje srečanje skupine bo v ponedeljek, **26. 09. 2005**. Lepo vabljeni k sv. maši za razvezane ob **19h, po maši bo sledilo srečanje**
- **Srečanja skupine srce v tem šolskem letu bodo:** 24. Oktobra, 28. Novembra, 19. Decembra 2005, 23. Januarja 2006, 27. Februarja, 27. Marca, 24. Aprila, 29. Maja ter 26. Junija. Več o programu in spremljajočih dejavnostih je na voljo v zgibanki, ki smo jo pripravili prav z namenom informiranja starih in novih članov o načrtovanih dogodkih v tem šolskem letu. Lepo vabljeni, da se srečanj in ostalih dejavnosti udeležite
- **NOVOST: od meseca maja dalje so vsa glasila skupine SRCE na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete njihovo spletno stran, kjer so vedno na volji sveži podatki o raznih dogodkih, duhovnih vajah...
- Vsi bralci glasila SRCE ste lepo povabljeni, da s svojim prispevkom popestrite in obogatite naše glasilo. Prispevke pošljite po el. pošti na naslov: helena.rescic@volja.net ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e. 1241 Kamnik

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)